Nr. 34 Miercuri 20 August 1941 ANUL XVII Exemplarul Lei 5

UNIVERSUL COPIILOR

Redacția și ad-ția: BUCUREȘTI I Str. Brezoianu, 23—25 Telefon 3.30.10

Director și Ad-tor delegat: STELIAN POPESCU
Inscrisă sub Nr. 164 Trib. Ilfov

Redactor-responsabil: N. BATZARIA (Moș Nae)
Telefon 3.30.10

Prețul abonament. Lei 220 — 12 luni; Lei 120 — 6 luni; In străinătate preț dublu

Manuscrisele nepublicate nu se înapoiază

Ştirbilă şi Năstase ca Piei Roşii

Era într'o zi de joi, ce se nimerise să fie sărbătoare, așa că școala era închisă. De teama ca nu cumva să fie pedepsit în ziua aceea, Știrbilă avu grija ca în zilele de luni, marți și miercuri să nu facă nicio nebunie și nicio boroboață. Merse la timp la școală, se sili să-și învețe lecțiile, să scrie compunerile și să delsege problemele, ce le dăduse domnul învățător. In timpul lecțiilor și al recreației s'a purtat ca un școlar foarte cuminte și la fel s'a purtat și acasă.

Prin urmare, atât domnul învățător, cât și părinții săi n'au avut vreo pricină să se plângă de el, să-l certe sau să-l pedepsească. Dimpotrivă, l-au lăudat și i-au spus că are să fie răsplătit frumos, dacă se poartă așa până la la sfârșitul anului școlar.

Deocamdată, Știrbilă era mulțumit că părinții săi îi dăduseră voie să petreacă, așa cum i-ar fi plăcut, ziua de joi.

Iată-l acum stând la sfat în după amiaza zilei de miercuri cu prietenul său Năstase, care avusese, de asemenea, o purtare bună în primele trei zile ale săptămânii. Se sfătuiau între ei, cum ar putea petrece mai bine ziua de mâine. Până la urmă, tot lui Știrbilă îi veni gândul, care a fost socotit și de Năstase, că este cel mai bun.

„Să ne jucăm de-a Pieile Roșii, zise Știrbilă. Numele meu era să fie Vulturul Alb, iar al tău, Peștele Sărat.

— Mulțumesc de acest nume! îi răspunse Năstase nemulțumit. Peștele Sărat! Nu-mi place de loc.

— Atunci, să te numești Peștele Proaspăt", îi mai zise Știrbilă, vrând să-l împace. Insă Năstase nu vroia să fie nici pește sărat, nici pește proaspăt. „Imi găsesc singur", răspunse el. Iar după ce se gândi câteva minute și își înșiră în gând tot felul de nume, zise: „Am găsit! Vreau să mă numesc Ursul Verde. E un nume, care mi se potrivește.

— Ți se potrivește ca nuca'n perete, i se împotrivi Știrbilă râzând. Mai întâiu, ce fel de urs ai să fii tu, care ești mai fricos decât un iepure. Al doilea. S'a pomenit până acum urs verde? Nu vezi că te faci singur de râs?"

Năstase n'ar fi primit nici mort, să i se spună că e fricos — și încă fiind ca un iepure. Dar gândindu-se și el că urșii nu sunt verzi, consimți să caute alt nume. Se gândi din nou câteva minute, apoi zise: „Am găsit alt nume, care mi se potrivește mai bine: Leopardul Albastru. Dacă îmi spui și de acesta că nu e bun sau că nu sunt leoparzi albaștri, eu nu vin mâine să ne jucăm".

Față de această amenințare, a trebuit și Știrbilă să consimtă, ca Năstase să poarte a doua zi numele de Leopardul Albastru. Acum urma să se înțeleagă asupra jocului. și asupra costumului ce ar fi îmbrăcat fiecare și asupra armelor ce ar trebui să aibă. In ce privește armele, Știrbilă avea un arc și două săgeți, pe când Năstase n'avea măcar un pistol jucărie.

Au găsit, adică Năstase a găsit leac și la aceasta. „Eu, zise el, voi avea ca armă un băț, care va ține loc de măciucă. Am să-i bat chiar câteva cuie, ca să semene și mai bine a măciucă".

Dela arme au trecut la îmbrăcăminte. Fiecare din ei era șeful unui trib de Piei Roșii, deci amândoi trebuiau să se îmbrace în așa fel, încât să se vadă îndată că sunt șefi. Prin cărți, reviste și în filmele de cinematograf văzuseră ei cum sunt îmbrăcați șefii de triburi dela Pieile Roșii. Dar poftim să găsești costume, așa cum poartă Pieile Roșii și pene cu care se împodobesc, și colane ce-și trec de gât și niște lulele lungi din care fumează!

Totuși, Știrbilă și Năstase nu și-au pierdut curajul și nu s'au lăsat de hotărîrea ce luaseră de a se juca de-a Pieile Roșii și de a fi ei însiși doi șefi — Vulturul Alb și Leopardul Albastru, să nu uităm. Prin podurile caselor au găsit câte un ciur vechiu și în cercurile acestor ciururi au înfipt pene de curci, smulgându-le dela curcile ce cumpărase cu câteva zile mai înainte tatăl lui Știrbilă. Puse pe cap și privite de departe — dar cât mai de departe — penele de curci puteau semăna cu penele cu care se împodobeau șefii triburilor de Pieile Roșii.

In ce privește costumele, Știrbilă zise că se va înfășura într'o blană de căprioară, care era așterntuă pe jos la patul părinților săi, iar Năstase a spus că va coase unele de altele câteva piei de iepuri. Cine nu s'ar fi speriat și cine nu i-ar fi luat drept adevărați șefi de Piei Roșii, văzându-i dichisiți în felul acesta?

Săptămâna viitoare vom spune ce a eșit din toată povestea cu jocul de-a Pieile Roșii.

ION VÂNTEA

Cumpărați și citiți:
„Copiii cu părul de aur" și
„Scufița Roșie în Țara Zânelor"
noua și minunata carte
de MOȘ NAE
Prețul unui volum lei 40
DE VÂNZARE LA LIBRĂRII

Pe gânduri nu mai stați,
ci chiar astăzi cumpărați:
„HAPLEA"
„TRANDAFIRUL MARII"
„Rilă-Iepurilă Aviator"
„Cei doi copii cu părul de aur"